

گزارش

نگاه	<div> <p>سحر جعفریان؛ روزنامه‌نگار</p> </div>
------	---

گزارشی کوتاه از جشن باسواد۲۰ کودک و نوجوان کار

باسواد۲۰ روز

بالاخره باسواد شدند؛ ۲۰ پیسر بچه بازگوش و پرائزوی زیر ۱۸ سال که از وقتی به یاد دارند نان آور کوچک خانواده‌شان بوده‌اند و سرچهارراه‌ها یا در دکان‌های بقالی و پای تنور داغ نانوایی، درآمدزایی کرده‌اند. آنها کودکی‌شان را به بازی کرده و نه درس خوانده‌اند، آنها کودکی‌شان را به زحمت، کار کرده و عرق ریخته‌اند تا اینکه روزگار، دستشان را گذاشت توی دست داوطلبان و همیاران نیکوکار مؤسسات خیریه و انجمن‌های فعال در حوزه کودکان (ارفک، کودکان فرشته و جمعیت طلوع بی‌نشان‌ها) که حوالی محل سکونت‌شان یعنی دروازه غار، فعالیت می کردند. مؤسسات و انجمن‌هایی که با دغدغه‌های آموزشی و مهارتی خود، پای «علی صادقی‌خیاط» نویسنده، فعال حقوق کودکان و جامعه‌شناس کهنه‌کار را نیز به ماجرای سوادآموزی این گروه از کودکان کار و خیابان‌نیز باز کردند.
عمو خیاط که از باسواد شدن این بچه‌ها خیلی خوشحال است در جشن باسوادی آنها می‌گوید: «زبان پارسی را ظرف مدت ۲۰روز به آنها یاد دادم و از تحریر نخستین جملات آنها مانند «آن مرد (عموخیاط) با لبخند آمد، «حالا من هم سواد دارم»و «دیگری می‌توانم به آرزوهایم برس» به وجود و انرژی مضاعف آن هم در سن ۷۷سالگی خود آمدم.» برای عموخیاط که درس و مشقش را در کلاس پنجم دبستان رها کرده و بعد هم فرته سراغ خیاطی تا ظرف‌شویی در رستوران‌های بزرگ، برای او که دوباره از نوجوانی راه مدرسه در پیش گرفته و جامعه‌شناسی را در یکی از دانشگاه‌های معتبر فرانسه به پایان رسانده، یاری او که چندین و چند کتاب درسی و داستان تالیف کرده، کودکان کار و خیابان، جامعه‌هدفی هستند که برای اعتلایشان از جان، مایه گذاشته و می‌گذارد.

حتی علی آقای سالخورده

در اثربخشی روش سوادآموزی عموخیاط همین بس که برای یادگیری نشانه‌های پارسی ۲۰ روز زمان بیشتر نیاز نیست و در این میان تفاوتی میان مسلم ۱۵ساله، ولی ۳۱ساله، کاظم ۱۷ساله و یا حتی حامد ۱ساله که اغلب سر چهارراه‌های بزرگ پایتخت می‌ایستند تا اسپندی برای مشتری هایشان دود کنند یا شیشه‌های خودروهایشان را دستمال بکشند با علی آقای بیش از ۶۰ساله که بهبودیافته از اعتیاد و همیار یکی از سرراهی جمعیت طلوع بی‌نشان‌هاست، وجود ندارد. حالا علی آقای هم به لطف قرارگیری گاه بی‌گاه در معرض تکنیک‌های آموزشی عموخیاط، سواد نوشتاری و خوانش را آموخته.

نگهبان شب

شغل؛ مراقبت از برج‌های نیمه‌ساز

دغدغه	<div> <p>رابعه تیموری روزنامه نگار</p> </div>
--------------------	--

ابراهیم، توجج الوند را نمی‌شناسسد. نه فقط او، بلکه بسیاری از همکاران ابراهیم هم نمی‌دانند باز بگر نقش رسول برای نشان‌دادن دشواری‌های کار آنها چه هنرمندی‌ای به خرج داده است. شاید هیچ‌کدام از آنها فیلم سینمایی «نگهبان شب» را هم ندیده باشند، اما برای همه آنها لحظه‌های تلخ و شیرینی که رسول تجربه بر کرده، آشناست. ابراهیم و صدها نفر از آدم‌های این شهر شب‌ها از آجر و آهن و سیمان‌های گران‌قیمتی مراقبت می‌کنند که وقتی روی هم سوار می‌شوند، برج‌های بلندمر تباهی را می‌سازند که آنها خواب زندگی در آنجا را هم نمی‌بینند. ابراهیم و همکارانش نگهبان شب هستند و هر شب تا صبح از صفحات تلویزیون‌های روبه‌راهی که صاحبکارشان برایشان می‌خرد، چشم‌پرسی نمی‌دارند، ولی در این تلویزیون‌ها فقط می‌توانند اتفاقاتی را تماشا کنند که در شراع ۱۰۰متری محل کارشان پیش می‌آید.

یک کار ثابت

بی‌جهت نبود که رسول وقتی شنید قرار است یک کار «ثابت» داشته باشد، ته چشم‌های بی‌رنگش برق افتاد، اما او هم مانند علی‌رضا نمی‌دانست عمر این کار ثابت فقط کمی از کارهای موقت‌دراز‌تر است. تا وقتی شاخه‌های آهن و میلگرد روی زمین است، امور کار صاحبان برج هم بدون نگهبانان نمی‌چرخد و به کسی نیاز دارند که مراقب باشد شب و نیمه‌شب‌ی هوس سرقت این ابزار گران‌قیمت به سر سارقان نزنند، اما وقتی واحدهای برج علم شدند و ساخت‌وساز آن به پایان رسید، علی‌رضا و همکارانش مجبورند دنبال شغل و حرفه دیگری بگردند. علی‌رضا لسان خاک یک برج ۱۲ طبقه را خورده که در منطقه ۲۲تهران ساخته شده، اما بعد از پایان ساخت برج، وظیفه نگهبانی آن را به آقای

لبخند زمستانه

خاطرات شیرین روزهای برفی را مگر می‌شود فراموش کرد؟ خوردن باقالی گرم و لوبو سرخ، آن هم پای چرخ‌های چوبی و زیر نور فانوس‌های شارژی که حالا جای فانوس‌های نفتی قدیمی‌ها را گرفته، همه و همه دلخوشی‌هایی است که می‌توان این شب‌های

سحر جعفریان؛ روزنامه‌نگار

سحر جعفریان؛ روزنامه‌نگار

سحر جعفریان؛ روزنامه‌نگار

۲۴اینچی که روی یک میز چوبی ساده قدیمی قرار گرفته، گران‌قیمت‌ترین و نونوارترین وسیله‌ای است که در وسایل ابراهیم یافت می‌شود، اما او بخواد فیلم سینمایی و سریال تلویزیونی ببیند، باید حجم اینترنت تلفن همراه ارزان‌قیمتش را با دست و دلبازی خرج کند. در تلویزیون روی میز که به دوربینی مداربسته وصل است، فقط تصاویر داخل و اطراف ساختمان دیده می‌شود. ابراهیم هر شب گوشه کانکس سفیدرنگ ۹متری ته ساختمان نیمه‌ساز برج می‌نشیند و درحالی‌که چشمش به این تصاویر تاریک و نه چندان واضح است، در تنهایی خودش یک دل سیرر آواز می‌خواند. تا چند سال پیش که آقا ابراهیم در بجنورد و کنار زن و بچه‌اش زندگی می‌کرد، شب‌ها همشهریانش او را با سلام و صلوات به مجالس عروسی دعوت می‌کردند تا برایشان آواز بخواند، در آمدش هم بد نبود، اما حالا مونس شب‌هایش ساختمانی خالی و نیمه‌کاره است و باید با ۱۰ میلیون تومان حقوق سر ماهش زندگی اهل و عیالش را رفق و رجوع کند.

شب اول

از نخستین شبی که کریم کارش را شروع کرد، ۸سال می‌گذرد، ولی آن شب طوری گذشت که کریم هیچ‌وقت فراموشش نمی‌کند. کریم از وقتی بچه بوده، همبای پدرش کار کرده؛ از دستفروشی تا بنایی را تجربه بر کرده است، ولی وقتی نگهبان شب شده، تصمیم گرفته سر این کار بماند و از همین شغل روزی‌اش را در آورد. کریم می‌گوید: «آن زمان ۲۰ساله‌بودم. خدمت سربازی‌ام تازه تمام‌شده بود و دنبال کار می‌گشتم. یکی از آشنایاتم معمار بود و من را به یک برج‌ساز معرفی کرد. تا آن شب بسیار پیش آمده بود که شب‌ها بیرون از خانه باشم و هیچ‌وقت آدم ترسویی نبودم، موقع سربازی هم چند شب وسط بیابان نگهبانی داده بودم، ولی نمی‌دانم چرا آن شب اتقدر خوف کردم.» به‌نظر کریم نخستین شب‌کاری نگهبانان شب، یکی از سخت‌ترین شب‌های عمرشان است. او تعریف می‌کند: «وقتی کارگران و صاحبکارم رفتند یک دفعه دلم خالی شد. همه‌جا تاریک و ساکت بود، هر قدر هم بیشتر می‌گذشت، سکوت آنجا سسنگین‌تر می‌شد. فکر و خیال به سرم زده بود و با خودم فکر می‌کردم اگر الان زدی سراغم بیاید، چطور باید از خودم و اموال صاحبکارم مراقبت کنم؟ از پس آنها برمی‌آیم یا نه؟» کریم آن شب تازه فهمید چقدر تنهایی شبانه دل‌تنگی می‌آورد: «وقتی تنها شدم تمام غم دنیا توی دم ردم تلخ است. تا صبح به سر نوشتم فکر می‌کردم و سختی‌هایی که کشیده بودم، با آنکه هنوز ۲۰سوار این برج هم بالا نیامده بود، به حال کسانی که می‌خواستند در آن زندگی کنند، غیظه می‌خورد…»

پرستاران حاضر نیستند اضافه‌کاری کنند

محمدتقی جهانپور، رئیس کل سازمان نظام پرستاری؛ ما به روزی رسیدیم‌ایم که همکاران حاضر نیستند یک‌ساعت اضافه‌کاری کنند. فقط در ۹ماهه ابتدای سال ۱۲۱۶نفر به‌علت سختی کار، عدم‌تناسب بین حجم کار و میزان دریافتی ترک خدمت کرده‌اند. ضرب‌م ماندگاری در تهران که بیشترین بیمارستان‌ها را داریم، بسیار پایین است.

سحر جعفریان؛ روزنامه‌نگار

سحر جعفریان؛ روزنامه‌نگار

هزینه کمرشکن مراکز بهداشتی استیجاری

حسین قشاعتی، رئیس دانشگاه علوم پزشکی تهران؛ یکی از مشکلات دانشگاه علوم پزشکی تهران وجود مراکز بهداشتی استیجاری است. سالانه ۶۵میلیارد تومان بابت اجاره مراکز بهداشتی هزینه می‌کنیم که با خرید این ملک‌ها می‌توانیم هزینه اجاره‌بهارا در امور دیگر هزینه کنیم.

درمان رایگان کودکان در ایستگاه اجرا

بهرام عین‌اللهی، وزیر بهداشت در گفت‌وگو با همشهری: امیدواریم طرح درمان رایگان کودکان زیر ۷سال در همین اسفند ماه اجرا یی شود

سحر جعفریان؛ روزنامه‌نگار

در همین ماه اسفند بتوانیم به اجرایی‌سازی این طرح بزرگ و ملی برسیم.

وایرانه تغذیه کودکان چطور؟ این

طرح سه سرنوشتی پیدا کرده؟

همانطور که عرض کردم جزو وعده‌های مان‌نبوده است. ما طرح درمان رایگان کودکان زیر ۷سال را دنبال می‌کردیم که به نتیجه رسیده است. اتفاقاً همین امروز هم پیگیری این طرح بودم.

انتخابات مجلس شورای اسلامی

را در پیش داریم. به‌عنوان سکاتدار بهداشت و درمان کشور، چه انتظاری از مجلس آتی و از مردم دارید؟

ببینید، حوزه سلامت یکی از مهم‌ترین بخش‌های جامعه است. شاید تا قبل از فراگیر شدن کرونا در جهان و ایران، کسی اهمیت این حوزه را به‌این صورت درک نکرده بود. یک وقت شما می‌گویید آتش، یک وقت آتش را

گزارش مریم سرخوش روزنامه‌نگار

نمایشگاه رسانه‌های ایران، تقاطعی بود که مسئولان، مردم و رسانه‌ها یه هم برسند. شاید جزو معدود دفعاتی است که مسئولان کشور را به‌راحتی می‌توان پیدا کرد و اساساً خودشان با پای خودشان به غرفه‌های رسانه‌ها می‌آیند تا درباره حوزه‌های مختلف صحبت کنند. غرفه همشهری نیز، جزو غرفه‌های شلوغ این نمایشگاه بود؛ جایی که دپروژ چند دقیقه‌ای میزبان بهرام عین‌اللهی، وزیر بهداشت کشورمان بود. عین‌اللهی با حضور در غرفه همشهری به برخی از سوآلات خبرنگار ما جواب داد؛ از جمله سر نوشت وعده‌هایی که وزارت تحت امرش داده بود، ولی ظاهراً به دهه فجر اسمال نرسید. البته توضیحات جناب وزیر، نشان می‌دهد که اسفندماه باید منتظر اجرای رایگان شدن درمان کودکان زیر ۷سال باشیم.

وزارت بهداشت اخیراً وعده داده که قرار بسود در دهه فجر و اواخر بهمن‌ماه اجرایی شوند، اما ظاهراً اجرای این وعده‌ها به دهه فجر نرسید؛ یکی درمان رایگان کودکان زیر ۷سال و دیگری یارانه یک‌میلیون تومانی تغذیه کودکان. چرا این کارها انجام نشد؟

جزو وعده‌های امر بگویم که‌ه از این ۳مورد، البته در ابتدا امر بگویم دولت را ترغیب و اقناع به تصویب و انجامش کنید. الحمدلله با مشارکتی که اعضای هیأت دولت داشتند، کار به تصویب این طرح رسیده و در حال تدارک اجرای آن هستیم.

پس بفرماید بحث در مان رایگان کودکان زیر ۷سال به کجا رسید و چرا اجرایی نشد؟
کودکان زیر ۷سال که بکجا رسید و چرا اجرایی نشد؟
در بحث درمان کودگان زیر ۷سال، باید توضیحی مقدماتی داشته باشم تا بتوانم نتیجه‌گیری کنم. هر طرح بزرگی که قرار است به اجرا برسد، ابتدا باید توسط هیأت دولت

کوتاه‌تر از گزارش

رئیس دانشگاه علوم پزشکی شهیدبهشتی می‌گوید ۷۰۰هزار نفر را غربالگری سرطان روده بزرگ کرده‌اند

هدف، شناسایی زودهنگام سرطانی‌هاست

علیرضا زالی، رئیس دانشگاه علوم پزشکی شهیدبهشتی با حضور در

غرفه همشهری، ضمن صحبت درباره سویه‌های جدید کرونا، نکته‌های

جالبی درباره غربالگری

سرطان هم مطرح کرد.

زالی در گفت‌وگو با همشهری گفت: خبر خوب اینکه معاونت تحقیقات و فناوری وزارت بهداشت، مأموریت‌هایی را برای دانشگاه‌های مختلف در نظر گرفته است. یکی از دانشگاه‌های کانونی برای انجام مأموریت‌ها، دانشگاه شهیدبهشتی است. ما در راستای همین مأموریت، در ۱۳استان طرح غربالگری سرطان روده بزرگ یا کولون، پستان و تیروئید را انجام دادیم که طرح‌های خوبی هم بودند. به امید خدا یک روز که تشریف بیاورید دانشگاه‌ها، در جریان کامل این طرح‌ها قرار خواهید گرفت. در حوزه بیماری‌های غیر واگیر مثل سرطان، اگر آموزش‌های لازم داده شود و مردم زودتر مراجعه کنند، هم درمان اثربخش‌تر خواهد بود و هم در موارد سرطانی، شاهد طول عمر بیشتر این بیماران خواهیم بود. در حوزه سرطان پستان در خانم‌ها هم وضع به همین منوال است و مراجعه زودتر، منجر به اثربخشی و طول عمر بیشتر بیماران سرطانی خواهد شد.وی همچنین در تشریح بیشتر فعالیت‌های دانشگاه علوم پزشکی در حوزه سرطان افزود: «اگر بخواهم درباره فعالیت‌هایی که داشته‌ایم به‌صورت آماری صحبت کنم، باید بگویم که در همین طرح غربالگری سرطان روده بزرگ یا کولون، ما ۷۰۰هزار نفر جمعیت را با تست‌های اولیه که در نظر گرفته بودیم، غربال کردیم. بالغ بر ۵۰۰مورد مشکوک پیدا کردیم که نشانه‌هایی از ابتلا به سرطان را داشتند. این افراد را به مراکز درمانی لینک کردیم تا بررسی‌های بیشتری انجام شود. از این ۵۰۰نفر، نزدیک به ۴۰مورد مبتلا به سرطان روده بزرگ یا کولون را شناسایی کردیم که درمان آنها در حال انجام و پیگیری است. طبیعی است که اگر این افراد زودتر متوجه نشانه‌ها و این امر شده بودند و زودتر به مراکز درمانی مراجعه می‌کردند، در مان‌ها می‌توانست اثربخش‌تر باشد».